

ይድረስ፡- ለአቶ ራፋቶኤልና ለአንባቢዎቻቸው!

አምልኮ ባዕድን የሚመለከተው፡ "ጠልሰም"፡ በውስጡ፡ ምን እንደያዘ፡ ዓላማውም፡ በግብር ላይ ውሎ ሲፈጽመው የኖረው ሥራ፡ ምን እንደኾነ፡ እንዲህ፡ በውጤቱ፡ በግልጥ እየታየና በመጽሐፍ መልክ ተዘጋጅቶ እየተነበበ እያለ፡ ዓይን ባወጣ ድፍረት፡ አኹንም፡ እንዴት፡ "ጥበብ ነው! መልካም ነው! እውነት ነው!" ትላላችሁ? እውነተኞች ሃይማኖታዊያንንና መንፈሳዊያንን አታፍሩም? እግዚአብሔርንስ አትፈሩትም?

እንግዲያ፡ እናንተ እንደምትሉት ከኾነ፡ ለምን፡ በምሥጢር፣ በጨለማና ደካሞች ሰዎችን በማስፈራራት ስትጠቀሙበት ኖራችሁ? ለሥጋም፣ ለነፍስም፣ ለመንፈስም፡ በእርግጥ የሚጠቅም ከኾነ፡ ታዲያ! ለምንድን ነው፡ ባለጠልሰሞቹና እናንተ፡ አማኞቻቸውና ተከታዮቻቸው፣ እስካኹን፡ በገሃድ አውጥታችሁ ሳትሠሩበት የኖራችሁት? የሰይጣንና ሰይጣናውያን የኾኑ ሰዎች የሚጠቀሙበት ስለኾነ አይደለምን? ነው እኮ! ጥበብነቱ፣ መልካምነቱና እውነተኛነቱ፡ ለሰይጣናዊው ዓላማና ሥራ ከመዋል ያለፈ አይደለም።

የእግዚአብሔር የኾኑት ጥበብና እውነት፣ መልካሙማ፡ የሚታወቁትና የሚታዩት፣ የሚሠሩትም፡ በፍጹሙ ብርሃን ውስጥ፡ በግልጽ ነው። ራሱ እግዚአብሔር፡ ብርሃን ነውና። እውቀቱንና ትምህርቱን፣ ራሱንና ሥራውንም፡ በገሃድ የገለጠውና የሚገልጠው፡ በፍጹም ብርሃንና በእውነት ነው። ፍጥረቱን፡ በቤዛነቱ ለማዳን፡ ወደዚህ ዓለም ሰው ኾኖ በመጣ ጊዜ፡ መጀመሪያ፡ ከማኅፀነ ድንግል፡ ዕራቁቱን እንደተወለደ ኹሉ፡ የመጣበትን ተልእኮ ፈጽሞ፡ ከዚህ ዓለም፡ በድል አድራጊነት ተመልሶ በኼደ ጊዜም፡ ተሰቅሎ የሞተው፡ ዕራቁቱን መኾኑ፡ የእግዚአብሔር የኾነው ምሥጢር ኹሉ፡ ለሰውና ለፍጥረተ-ዓለሙ፡ እንዴት፡ በገሃድና በብርሃን እንደተገለጠ፡ ከዚህ የበለጠ ማረጋገጫን ማቅረብ አያስፈልግም።

ይህንም፡ ራሱ ብርሃንና እውነት የኾነው ኢየሱስ ክርስቶስ፡ የእግዚአብሔር ስለኾነው፡ ስለመልካሙ እና፡ የሰይጣን ስለኾነው፤ ስለክፉው፡ እንዲህ ሲል፡ አብራርቶ ተናግሯል፡- "ወዝ ውእቱ ኩነኔሁ፡ እስመ ብርሃን መጽአ ውስተ ዓለም፤ ወአብደረ ሰብእ፤ ጽልመተ፡ እምብርሃን፤ እስመ እኩይ ምግባሩ። እስመ ኩሉ፡ ዘእኩይ ምግባሩ፡ ይጻልእ ብርሃን፤ ወኢይመጽእ ኅብ ብርሃን፡ ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ፤ እስመ እኩይ ውእቱ። ወዘስ ጽድቀ ይገብር፡ ይመጽእ ኅብ ብርሃን፤ ከመ ያስተርኢ ምግባሩ፤ እስመ በእንተ እግዚአብሔር ይገብር።"

ማለትም፡ "ብርሃን፡ ወደዓለም መጥቷልና፣ ሰውም፡ ከብርሃን ይልቅ፡ ጨለማን መርጧልና፡ ሥራው፡ ክፉ ስለኾነ፡ ፍርዱ፡ ይህ ነው፤ ሥራው፡ ክፉ የኾነ ኹሉ፡ ብርሃንን ይጠላል፤ ሥራው፡ ክፉ ስለኾነም፡ እንዳይገለጥ፡ ወደብርሃን አይመጣም። እውነትን የሚሠራ ግን፡ ስለእግዚአብሔር ብሎ ይሠራልና፡ ሥራው ይገለጥ ዘንድ፡ ወደብርሃን ይመጣል።" (ዮሐ. ፫፡ ፲፱-፳፩።)

"ኢትዮጵያ" የሚለውን ስም ይዞ፡ በኢትዮጵያዊነት የሚጠራውን ወገን ኹሉ፡-

፩ኛ፡ እስከዛሬና በየዘመናቱ፤ በአኹኑ ጊዜም፡ ደም እስከማፋሰስ ባደረሰ ኹኔታ፡ እርስ በርሱ፡ ሲያስተላልቀው የኖረውና ዛሬም እያስተላልቀው ያለው፤

፪ኛ፡ ከዚህም በላይ፡ በሥጋና በነፍስ፤ በመንፈስም፡ ከሚጠቅቅበት፡ እንዲህ ከመሰለው፡ አሳዛኝና ጎሥቋላ የህልውና አዘቅት ውስጥ ጥሎ የሚያሠቃየው፤

፫ኛ፡ ይልቁንም፡ ወይ፡ የእግዚአብሔር ከኾነው፡ ከመንፈሳዊው ሃይማኖት፤ ወይ፡ የባዕዳኑ ከኾነው፡ ከሥጋዊው ሥልጣኔ፤ ከኹለቱም፤ ወይም፡ ከአንዱም ሳይኾን፡ ለምን፡ እንዲህ፡ ባክኖና ከንቱ ኾኖ እንዲቀር ያደረገው፡ ምን ይመስላችኋል?

ይኸው፡ አኹን፡ "'ጠልሰም'፡ ጥበብ ነው፤ መልካም ነገር ነው! እውነት ነው!" የሚለውን፡ የባዕድ አምልኮውን ይትበሃል፡ እንደንጹሕና ቅዱስ ሃይማኖታዊ ሙያ ይዘትና ተከትሎት፤ አምኖበትና ሕይወት አድርጎት፡ እየፈጸመው በመኖሩ አይደለምን? አዎን! በእርግጥ ነው እንጂ።

በኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ዘንድ ግን፡ ለቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ "ጥበብና መልካም፤ እውነትም"፡ በቀዳሚዎቹ አዳምና ሔዋን፡ በወጣኒነት ተጀምሮ፡ በዳግማዊዎቹ ሔዋንና አዳም፡ በድንግል ማርያም እና በኢየሱስ ክርስቶስ ለፍጹምነት የበቃው፡ እግዚአብሔር፡ ጥንቱኑ ራሱ፡ በመልኩ የፈጠረውና "ከእኛ እንደአንዱ ኾነ!" ያለው፡ በወንድነትና በሴትነት የፈጠረው ሰው ነው። ሌላ፡ ሠይጣን-ሠራሽ፤ ወይም፡ ሰው-ሠራሽ "ጥበብና እውነት፤ መልካምም" የሚባል ነገር ከቶ የለም።

አምልኮ ባዕድን የሚመለከተው፡ "ጠልሰም"፡ ለግለሰብ፤ ወይም፡ ለቤተሰብ፤ ወይም፡ ለኅብረተሰብ፤ ወይም ለሕዝብና ለአገር፤ ለመላውም ፍጥረት፡ ከጉዳትና ከጥፋት፤ ከዕልቂትና ከሞትም በስተቀር፡ በነፍስ፤ በሥጋና በመንፈስ፡ እስኪ፡ "ይህ ነው!" የሚባል፡ ምን ዓይነት ጥቅምን፤ ትርፍንና በጎ ፍሬን ሰጠ? ጨርሶ፡ የለም።

የነአኩስምን ሓውልት፤ የነላሊበላን ሕንፃዎችና የእነጎንደርን ግንቦች፤ የመሳሰሉትንም የባለሙያዎቻችንን ሥራዎችማ፡ ለዚህ፡ እናንተ፡ "ጠልሰም" ለምትሉት፡ ለባዕድ አምልኮ ጥበባችሁ፡ እንዳትጠቅሱብን፡ አደራ እንላችኋለን! እነዚህማ፡ የ፯ሺ፭፻፳ ዓመታት ዕድሜ ያላትና ጥርት ያለችው፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊት የእግዚአብሔር መንግሥት ተዋሕዶ ሃይማኖትና ምግባር፤ አቋምና ሥርዓት ያስገኟቸው፡ የተቀደሱት ሕያዋን ፍሬዎቻችንና ሀብቶቻችን ናቸው።

"ወባሕቱ ትመጽእ ሰዓት፤ ወይእዜ ይእቲ፤ አመ እለ በርቱዕ በአማን ሰጋድያን፡ ይሰግዱ ለአብ፡ በመንፈስ፤ ወበጽድቅ፤ እስመ አብኒ፡ ዘከመዝ የኅሥሥ፡ እለ ይሰግዱ ሎቱ። እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ፤ ወእለሂ፡ ይሰግዱ ሎቱ፡ በመንፈስ፤ ወበጽድቅ፡ ሀለዎሙ ይሰግዱ ሎቱ።"

ማለትም፡ "ነገር ግን፡ በቅን ሃይማኖት ኾነው የሚያመልኩ፡ በመንፈስና በእውነት፡ አብን የሚያመልኩባት ጊዜ ትመጣለች፤ እርሷም፡ አኹን ናት፤ አብ፡ እንዲህ

የሚያመልኩትን ይሻልና። እግዚአብሔር፡ መንፈስ ነውና፤ የሚያመልኩትም፡ በመንፈስና በእውነት ያመልኩት ዘንድ አላቸው።" በሚለው አምልኮ ላይ ተመሥርተው ሲሠሩ የኖሩት፤ በሥጋና በነፍስ፤ በመንፈስም፡ ዘለዓለማዊ የኾነው፡ የእነዚህ፡ የተቀደሱ ሕያዋን ፍሬዎቻችንና ሀብቶቻችን ልማትና ዕድገት፤ እውቀትና ሥልጣኔ እየዳበረና እየተስፋፋ እንዳይኼድና እንዳይቀጥል፡ ዋናው፡ ዓይነተኛው ጠንቅ ኾኖ ያሰናከለና ያቀጨጨ፤ ባዕድ አምልኮን የሚመለከተው፡ ይኸው "ጠልሰም" መኾኑን፡ ለማስተባበል፡ ለማንም፡ ፈጽሞ አይቻለውም። (ዮሐ. ፬፣ ፳፫-፳፬።)

የሩቁ፡ የረዥሙ ዘመናት ዜና መዋዕላችን ቀርቶ፡ አምልኮ ባዕድን የሚመለከተው፡ ይኸው "ጠልሰም" ያመጣው፡ ይህ፡ የቅርቡ፡ የአርባ ዓመታቱ፡ የመከራ ማዕበልና የፈተና ነበልባል እንኳ፡ ይህን እውነታ፡ ለዚህ፡ "ኢትዮጵያዊ ነኝ!" ለሚለው ትውልድ፡ ዛሬ ሊከሥትለትና ሊያሳውቀው ሳይችል መቅረቱ፡ በብርቱ ያስተክዛል። ይኸው ትውልድ፡ በዚህ፡ በአምልኮ ባዕዱ ረገድ፡ ሲፈጽመው ከኖረው፡ ከዚህ ታላቅ ኃጢአቱም ተጸጽቶ፡ በእውነተኛ ንስሐ ለመመለስ፡ አኹንም አለመፈለጉ፡ እጅግ ያሳዝናል። ለዚህ ውድቀት ባደረሰው፡ በዚያው፡ የጥፋት ጎዳና ላይ መቀጠልን መምረጡም፡ በጣሙን ያስገርማል።

+ + +